

[Arne Melchior]

grunden, hvor regeringen dog viste betydelig flytbarhed efterhånden. Den gælder forsvarsspørgsmål, undervisnings- og uddannelsesproblemer, nogle kulturspørgsmål, en hel del erhvervslovgivning og meget af skattepolitikken. På alle disse områder er CD et forhandlingsparti, men ikke et forligsparti, endsige et støtteparti. Jeg tror nok, regeringen ville frabede sig et støtteparti, der reserverede sig på så mange områder som dem, jeg her har omtalt.

Men vi har altså ansvaret for en stor del af det, der er sket, og det tager vi gerne, for det er jo gået anderledes end Vs og Ks formænd sagde ved den tilsvarende debat for et år siden. Dengang afsagde man dødsdommen over Danmarks økonomisk-politiske handlefrihed. Man spillede ouverturen til, hvad man kaldte mappemændene fra Den internationale Valutafond, der var ved at skulle gøre deres indtog i Danmark. Man talte om et årligt valutaunderskud på 25 mia kr. – jeg har efterlæst det og opfordrer de herrer til at gøre det samme. Man gav et avis om, ja, stillede næsten krav om en stor ny afgiftsbuket. I dag var hr. Poul Schlüter dog så venlig at sige, at den kom nok til november-december, men i fjor i samme måned sagde han, at den kom til efteråret – altså i fjor. Der var en os af mistillid til alt, hvad der skete i samfundet, i de taler, der blev holdt af hr. Christophersen og hr. Poul Schlüter i fjor. I dag har de – og det skal de sandelig have ros for – modereret sig. Det fremgår både af de taler, de har holdt, og af de dagsordener, der blev foreslået ved de lejligheder. I fjor hed det i venstres og de konservatives mistillidsdagsorden (folketingets forhandlinger 1979-80 (2. saml.), sp. 11165):

»Folketinget udtrykker på grundlag af statsministerens redegørelse sin mistillid til regeringens økonomiske politik.«

Mistillid er der ikke noget af i dagsordenen i dag, og det må være mere end et tilfældet. I dag drejer det sig om at pålægge regeringen at føre en vis politik. Hvis man vil se efter, hvad det er for en politik, kan man tage hr. Camres på forligspartiernes vegne foreslåede dagsorden frem og se, at det er nøjagtig den samme politik, den samme målsætning, der nævnes i de to dagsordener. Det er muligt, at metoderne vil være en kende forskellige, men den osende mistillid fra i

fjor er i hvert fald borte. Og det er der god grund til, for udviklingen er jo blevet en anden, end man forudsagde i fjor.

Underskuddet på betalingsbalancen er faldende og ikke ved at fordoble sig, eksporten er stigende. Må jeg i al venskabelighed sige til statsministeren, at han var på vej til at vildlede folketinget, da han i sin redegørelse i dag sagde, at eksporten i faste mængder har været uændret trods en vigende konjunktur. Jeg kan glæde statsministeren med, at han har været meget for forsigtig. Faktisk er der tale om en stigning på 6 pct. i mængder for dansk eksport på et vigende internationalt marked. Det er naturligvis bl.a. et resultat af den forbedrede konkurrenceevne, det er et resultat af den lavere rente, det er et resultat af en rimeligere prisudvikling, altså lavere inflation, det er også et resultat af, at det samlede skatte- og afgiftstryk – i modsætning til, hvad nogle talere heroppefra har påstået – er faldet med 1 pct. fra 1980 til 1981, nemlig fra 45 pct. til 44 pct. af privatfamiliers bruttoindkomst. Det er et resultat af, at overenskomstforhandlingerne er gået bedre i år end ved de tre foregående overenskomstfornyelser. Dette er ikke et politisk resultat alene, men dog en del af et politisk resultat. Det er gået bedre for erhvervene, fordi erhvervsbeskatningen takket være forliget fra i fjor og fortsættelsen af i år er blevet bedre. Skattekvæderne for erhvervslivet er ikke blevet gode nok, det har jeg aldrig påstået – for hvornår er noget godt nok? – men venstre og konservative har i hvert fald ikke kunnet flytte kommaer eller tal i nogen retning, hvor vi andre dog har lagt ryg til. Det er også et resultat af besparelser – besparelser, som er de største, der har været lavet i Danmark inden for en så kort periode. Hvis de havde været større, havde det ikke bare ført til øget ledighed, men også til øgede virksomhedsnedlæggelser og konkurser og tvangsauktioner og alt det andet, som man med rette måler på væggen som et skræmmebillede.

Jeg siger ikke, at alle disse positive resultater, disse relativt positive resultater, er resultater af det forlig, der blev indgået i fjor og fornyet i år. Det har jeg ikke sagt. Der er masser af ting også uden for vor indflydelse, der spiller ind: den internationale valutaudvikling, renteforhold, konjunkturforhold etc. etc. Vi skal slet ikke komme og tage æren for det, men vi har lov til at sige, at der har væ-